

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Margarita Evangelica

Essche, Nicolas van

Coloniae, 1545

Oratio pro humilitate & patientia. 45

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49323)

MARGARITAE EVANG.

tue videlicet crucifixionis ac mortis. Denique per ineffabilem dolorem illum, quem in cruce sustinuisti, aufer a me omnes malas delectationes carnis meae, & adiuua me, vt nullam siue in caelo siue in terra delectationem requiram, & omnem poenam ac dolorem æquanimiter feram, vt sic te in me quiescere delectet. Sed & per magnam paupertatem illam, quã ex amore pro me in cruce & toto spacio vitæ tuæ sustinuisti, omnem in me rebus temporalium sitim & concupiscentiam extingue, et da mihi, quæ placita sunt tibi in aia et corpore. Quia tu solus, quibus indigeam, optime nosti. Ideoque & fiducialiter in te proiecio omnem curam & sollicitudinem meam, libenter facturus omnem voluntatem tuam. Postremo per maximam ignominiam illam, quam ex amore pro me in cruce sustinuisti, ita vt latrone te sceleratorem iudicarent, omnem a me ambitionem & animosiratem repelle, quatenus in me honorent benedictum nomen tuum. Extrahe quoque ex me quicquid displicet tibi, & restitue mihi quacunque placita sunt tibi, facque me hominem secundum cor tuum, vt sic tibi placere valeam, & tu te ipsum in me, quoties placuerit tibi, spiritualiter ac etiam sacramentaliter accipere possis. Quod tibi dulcissime domine Deus meus ex intimo faueo affectu cordis mei, nec vlli libentius quam tibi, quatenus in me iuxta voluntatem tuam per merita tua impleatur desiderium tuum. Amen.

Oratio pro humilitate ac patientia.

Cap. XLV.

Da

LIBER III.

DA mihi, o amabilissime domine Deus, ut
 non sim superbus, sed magnanimus, inni-
 tens auxilio gratiae tuae: non pusillanimis
 sed humilis, de meipso semper humiliter sentiēdo:
 Quicquid enim boni facio, non ego hoc operor,
 sed tu in me et per me illud facis. Da igitur mihi
 domine, ut de meipso semper humiliter sentiā,
 sicque incessanter cogitem. O domine Deus, sine
 te nil possum. Quicquid ergo bene feci, hoc tu
 ipse fecisti, & de illo laus tibi sit & honor, quod
 videlicet hoc bonum in me & per me es opera-
 ri dignatus, quod ego nequaquam merui. Et si
 fortasse hoc alij in peius interpretentur eisque dis-
 pliceat, da quaeso ut hoc me minime perturbet.
 Ego enim illud non feci, sed omnia opera nostra
 tu operatus es nobis. Obsecro te o mi dilectissi-
 me, adiuua me, ut propter neminem bonum ali-
 quod omittam, & quoties praeter iustitiam aut
 aequitatem aliquid sustineo, in vera patientia
 perseuerē, considerans quod tecum & cū omni-
 bus sanctis tuis eundem passionis calicem bibā.
 Da quoque mihi, ut semper longanimis & humi-
 lis existam, quatenus me tecum exhilarare pos-
 sim. Hoc etenim ex corde faueo tibi o amantissi-
 me. Tu namque solus me perfecte consolari potes. Bre-
 uis autem & modica est omnis humana consolatio,
 prout quotidiana experientia addisco. Maledictus
 ergo qui confidit in homine. Non enim homines adiuuare
 nos possunt. Sed Deus per ipsos nos adiuuat per gra-
 tiam suam, quam per unum hominem alijs ministrat. Ne-
 mo proinde in homine quicumque confidere debet. Soli
 namque Deo omnis laus & honor pro omni beneficio
 debet, qui et cor nostrum sine felle habere appetit.
 Unde & ipsa saepius hoc pacto orare debemus:
 O do-

MARGARITAE EVANG.

O domine Deus meus, custodi obsecro cor meum, & aufer a me omnem in me obicem gratiae tuae, & restitue mihi, quicquid auget & nutrit in me gratiam tuam, vt in me pacem & gaudium habere possis. Quod tibi quam optime fauco, nec alicui libentius quam tibi, suauissime & perdulcissime domine Deus meus.

De tribus capitalibus vitijs mundi,
& quid aduersum ea dominus pertulerit.

Cap. XLVI.

IN epistola sua sanctus Ioannes: Omne quod est in mundo (ait) concupiscentia carnis est, & concupiscentia oculorum & superbia vitæ. Contra hæc filius Dei tria valde graua, pœnalia & ignominiosa sustinuit tormenta in omni vita, maxime autem in cruce sua. Et primo contra delectationem carnis omnem pœnalitatem a planta pedis vsque ad verticem capitis sui, sicut & per prophetam suum conqueritur, dicens: O vos omnes, qui transitis per viam, attendite & videte, si est dolor sicut dolor meus. Secundo contra concupiscentiam oculorum, omnem pœnitentiam præsertim in cruce sustinuit, in qua mirum totus nudus ac nimium sitibundus peperdit, prout ipsemet querulatur, dicens: Vulpes huiusmodi ueras habent, & volucres cœli nidos, filius autem hominis nō habet, vbi caput suum reclinet. Tertio contra superbiam vitæ omnem contemptum, despectum, confusionem atque irrisionem sustinuit. De quibus ipse conqueritur, dicens: Propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam. Hæc itaque velut speculum ob oculos ponere d